„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 56. Czwartek 10. Marca 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Dnia 8. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został VI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 15. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 6. lutego 1870 względem upoważnienia poborowego urzędu celnego I. klasy w Hangendenstein w księstwie salzburgskiem do manipulacyi wywozowej z piwem.

Nr. 16. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 17. lutego 1870 względem upoważnienia poborczego urzędu celnego I. klasy w Liebau w Prusach do manipulacyi wywozowej z piwem.

Nr. 17. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z d. 21. lutego 1870 względem wspólnego przechowywania gotowizny depozytowej; obowiązujące we wszystkich królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa z wyjątkiem Dalmacyi.

Nr. 18. Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 26go lutego 1870 względem przypuszczania klaczy krajowych do ogierów skarbowych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

Nr. 19. Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 7. marca 1870 znoszące rozporządzenia wyjątkowe na terytoryum starostwa powiatowego kottarskiego.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dnia 7. b. m. odbyło się posiedzenie komisyi dla rezolucyi sejmu galicyjskiego.

Ze strony rządu obecni byli na tem posiedzeniu J. Exc. prezydent ministrów dr. Hasner i minister spraw wewnętrznych dr. Giskra.

Dyskusya rozpoczęła się od punktu 3. lit. e. rezolucyi.

Dr. Rechbauer wniósł, by odstąpiono od dotychczasowego sposobu dyskusyi, a natomiast zastanawiano się nad wypracowanym przez niego projektem do ustawy a ewentualnie nad jego rezolucyą.

Na żądanie kilku członków komisyi przedłożył dr. Rechbuer swój projekt, który zawiera następujące postanowienia: Do zakresu działania sejmu galicyjskiego należy:

a) ustawowodawstwo o izbach handlowych;

b) ustawodawstwo o kasach oszczędności, zakładach kredytowych i zabezpieczeń i bankach z wyjątkiem tych, które mają prawo wydawania not bankowych;

c) ustawodawstwo we wszystkich gałęziach oświaty i o wszystkich zakładach naukowych, niezałożonych i nieutrzymywanych przez państwo.

d) ustawodawstwo policyjne o ile takowe nie jest przedmiotem powszechnego kodeksu karnego;

e) ustawodawstwo o zasadach organizacyi politycznych władz administracyjnych;

f) ustawodawstwo gminne bez ograniczeń praw obywateli państwa.

Kopalnie soli tylko za porozumieniem rządu z sejmem, mogą być sprzedane lub obciążone.

Galicya otrzyma przy najwyższym trybunale sądowym w Wiedniu osobny samoistny departament.

Sejm galicyjski wybiera z swego grona 38 delegatów do izby deputowanych a sposób wyboru delegacyi oznacza ustawa krajowa. Gdyby liczba deputowanych o 203 zwiększoną została, natenczas i liczba deputowanych sejmu galicyjskiego zostałaby odpowiednio zwiększoną.

Gdyby sejm galicyjski nie chciał wybrać deputowanych do Rady państwa, a po rozwiązaniu sejmu opór ten trwałby i dalej, natenczas ma być i do Galicyi zastosowaną ustawa o wyborach bezpośrednich obowiązująca w innych krajach.

We wszystkich sprawach, które nie należą do Rady państwa i centralnej władzy wykonawczej, przyznaje się Galicyi na polu ustawodawstwa i exekutywy zupełna autonomia.

Galicya otrzyma autonomię w sprawach oświaty, publicznego bezpieczeństwa i kultury krajowej przez własną krajową administracyę, na której czele stanie namiestnik mianowany na wniosek centralnego rządu przez cesarza a odpowiedzialny przed sejmem krajowym.

Rozporządzenia cesarskie odnoszące się do spraw krajowych, mają być podpisane przez namiestnika a ustawy krajowe mają być podpisane przez ministra krajowego po odbytej nad niemi dyskusyi w radzie ministeryalnej.

Namiestnik jest odpowiedzialny za wykonanie ustaw a na wykonanie rozporządzeń rządowych przeznacza się galicyjskiemu sejmowi do dyspozycyi pewna suma.

Na wypadek, gdyby izba deputowanych tego projektu nie przyjęła wniósł dr. Rechbauer następującą rezolucyę:

Wysoka izba raczy uchwalić: Z powodu uchwały powziętej w sejmie galicyjskim na posiedzeniu z dn. 24. września 1868 r. a wniesionej do izby deputowanych dla konstytucyjnego traktowania przez dr. Grocholskiego, oświadcza izba deputowanych gotowość przyjęcia tej uchwały pod warunkiem, iż postanowienia ustaw zasadniczych z d. 21. grudnia 1867 r. odnoszące się do spraw wspólnych wszystkim krajom i postanowienia ustaw zasadniczych o reprezentacyi państwa będących i dla królestw Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem podstawą państwowych stosunków do całej monarchii, zmienione zostaną w sposób następujący:

I. Sprawy wymienione powyżej a należące podług §. 11. ustaw zasadniczych państwa z d. 21go grudnia 1867 do zakresu działania Rady państwa oddają się sejmowi galicyjskiemu.

II. Wzywa się rząd, by izbie deputowanych przedłożył projekt do ustawy zawierającej te zmiany wtedy, gdy sejm galicyjski uwiadomiony o powyższej rezolucyi izby uchwali, iż opartą na tejże rezolucyi ustawę państwa uznaje za fundamentalną ustawę dla królestwa Galicyi i że ustawę tę wciela do ordynacyi krajowej dla Galicyi z d. 26. lutego 1861 r. jako część integralną.

Przy głosowaniu odrzucono wniosek dr. Rechbauera, by odstąpiono od dotychczasowego sposobu traktowania rezolucyi galicyjskiej a przyjęto natomiast jego projekt za podstawę dyskusyę. Uchwalono jednakże, by projekt dr. Rechbauera i jego rezolucyę podać do druku i rozdać pomiędzy członków izby.

Przystąpiono potem do dalszej dyskusyi nad punktem III. lit. e. rezolucyi.

Prezydent ministrów dr. Hasner oświadczył, iż tylko policyjne ustawodawstwo karne mogłoby być oddanem sejmowi.

Dr. Grocholski i dr. Czerkawski bronili tego punktu rezolucyi.

Br. Tinti, dr. Rechbauer, dr. Perger, dr. Dienstl, dr. Zaillner i dr. Schindler dowodzili, iż ustawodawstwo karne i cywilne pod żadnym warunkiem nie może być oddanem sejmowi.

Przystąpiono potem do lit. f. punktu trzeciego który żąda, by ustawodawstwo o organizacyi władz sądowych i administracyjnych oddano sejmowi.

Minister spraw wewnętrznych dr. Giskra oświadcza, iż co do tego punktu koncesya jest niemożliwą.

Dr. Kaiser oświadczył, iż koncesya jest niemożliwą, gdyż organizacya władz sądowych i administracyjnych połączona jest ściśle z ustawodawstwem karnem i cywilnem, które sejmowi oddanem być nie może.

Dr. Schindler popierał zdanie poprzedniego mowcy.

Przystąpiono potem do dyskusyi nad lit. g. Przeciw temu punktowi wystąpili br. Tinti i dr. Kaiser, a w obronie jego dr. Grocholski i dr. Czerkawski.

Nad żadnym punktem rezolucyi nie głosowano na tem posiedzeniu.

Posiedzenie skończyło się o ½1 godzinie w południe.

— „Wiener Abendpost“ pisze: Jego Excelencya minister rolnictwa Dr. Banhans zarządził właśnie, jak się dowiadujemy, aby kwestya założenia akademii gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa oddaną została komisyi do ścisłej obrady. W tym celu, w porozumieniu z Jego Excel. ministrem wyznań i oświecenia Dr. Stremayr, zbierze się d. 10. b. m. w ministerstwie rolnictwa komitet ściślejszy, złożony z reprezentantów ministerstwa rolnictwa i oświecenia. Następnie, według rezultatu tej obrady przygotowawczej wysadzoną będzie komisya wzmocniona uczonymi i specyalistami.

— Nowe wybory do sejmu czeskiego i morawskiego mają być za czternaście dni rozpisane. Tak donosi „Pest. Ll.“ i dodaje przytem, iż dla rządu w interesie porozumienia jest rzeczą pożądaną, by się stronnictwo „młodych Czechów“ wzmocniło. W tej sprawie miało kasyno w Pradze uchwalić pewien rodzaj kompromisu przy wyborach. Niemieccy wyborcy tych okręgów, w których nie zostanie postawiony żaden kandydat wiernokonstytucyjny, mają otrzymać polecenie, by głosowali za kandydatem powyższego stronnictwa.

Peszt. W sobotę rano w kościele parafialnym w Budzie składali przysięgę w obec wielkich tłumów ludności komendanci i oficerowie wyżsi honwedów. Oddział pierwszego peszteńskiego batalionu honwedów stanął z sztandarem swoim na czele w nawie kościoła. Komendant armii honwedów arcyksiążę Józef zjawił się z uderzeniem 10tej godziny w drzwiach kościoła, gdzie czekali nań oficerowie i księża, którzy go do ołtarza odprowadzili. Oficerowie szli w szeregach i zajęli ławki po obu stronach wielkiego ołtarza. Po cichej mszy przyniesiono sztandar przed wielki ołtarz, a major Schober odczytał rotę przysięgi. Od ołtarza udawali się wszyscy honwedzi do zakrystyi, gdzie podpisali się na protokole zawierającym u góry rotę przysięgi. Na końcu samym podpisał się arcyksiążę Józef i audytor sztabu. Następnie przemówił arcyksiążę Józef do honwedów krótkiemi słowy w poprawnym węgierskim języku. W mowie tej przypomniał arcyksiążę honwedom, którzy się dobrowolnie pod sztandar ukoronowanego króla węgierskiego i ojczyzny zaciągnęli, iż obowiązkiem ich jest stawanie w obronie króla i ojczyzny, sankcyonowanych ustaw, praw i wolności ojczyzny, i wzbogacenie chlubnych dziejów swych przodków nowemi chwalebnemi czynami. To rzecz pewna, rzekł arcyksiążę Józef, że, gdy was do broni powoła niebezpieczeństwo króla lub ojczyzny, honwedów nikt w męztwie prześcignąć nie potrafi. Arcyksiążę skończył swą mowę temi słowy: Niech żyje król! Niech żyje nasza kochana ojczyzna! Na te słowa zawołali wszyscy honwedzi trzykrotnie: Eljen! Po południu tegoż dnia odbył się bankiet w hotelu pod arcyksięciem Stefanem. Jenerał honwedów Gröff wychylił pierwszy toast na zdrowie cesarza i koronowanego króla, na co zgromadzeni odpowiedzieli trzykrotnie: Eljen! Pułkownik Mariassy wzniósł następnie toast na zdrowie królowej, fundatorki pierwszej chorągwi honwedów. Potem wznoszono toasty na cześć arcyksięcia Józefa, hr. Andrassy i zgody z Kroacyą.

Berlin. W północno-niemieckim sejmie trwają dalej obrady nad projektem nowego kodeksu karnego. Przyjęto na wniosek Miquela, by więzienie odosobnione bez przyzwolenia skazanego nie mogło trwać dłużej nad trzy lata. Spodziewają się powszechnie, iż mimo poprawki Forckenbecka kara śmierci zostanie zniesioną, a nowy projekt otrzyma sankcyę rady związkowej.

Londyn. Na posiedzeniu parlamentu w dniu 4go b. m. Donald Dalrymple, były lekarz, a obe-

cnie członek z Bath, postawił wniosek, aby władze upoważnione zostały do zamykania pijaków nałogowych w domach poprawy na tak długo, póki zupełnie uleczeni nie zostaną. Minister spraw wewnętrznych zgadza się w zasadzie na tę myśl, ale mniema, że wykonanie jej napotka na nieprzezwyciężone trudności. Z tego powodu radził wnioskodawcy, aby wypracował dotyczący projekt ustawy, a wtedy zobaczy, co ma czynić. Dalrymple oświadczył, że w swoim czasie przedłoży taki projekt ustawy. W dalszym ciągu posiedzenia zajmowano się podatkiem od piwa. Pułkownik Barttelat postawił wniosek corocznie pojawiający się w parlamencie o zniesienie podatku od słodu, na czem zyskaliby właściciele ziemscy, gorzelnicy, pijący piwo, a nawet państwo. Po dłuższej dyskusyi kanclerz skarbu Lowe zamknął rozprawy, przyrzekając wziąć pod rozwagę, czy podatek od słodu nie dałby się zamienić na podatek zarobkowy od gorzelni. Gorzelnicy byliby mocno niezadowoleni z tego, ale właściciele ziemscy osiągną swój cel, i pierwsi będą musieli uledz wpływowi tych ostatnich w parlamencie.

— Pięćdziesięciu członków różnych stronnictw izby niższej parlamentu angielskiego zgromadziło się 2. b. m. na poufną konferencyę dla porozumienia się w sprawie ustawy dla Irlandyi. Na konferencyi tej postanowiono nie sprzeciwiać się przy drugiem czytaniu ustawy. Ponieważ jednak ustawa ta zawiera wiele usterek, więc uchwalono ją odesłać do komisyi.

Paryż. Paryski korespondent „N. Z.“ dowiaduje się z wiarogodnego źródła, że na ostatniem posiedzeniu rady ministeryalnej zgodzono się na ogłoszenie amnestyi ogólnej dla przestępców politycznych i prasowych w dniu urodzin cesarzewicza t. j. 16. b. m. Rochefort, który tymczasem pisze ciągle do „Marseillaise“ pod pseudonimem Dangerville, zająłby napowrót swe krzesło w ciele prawodawczem, a osoby zostający w śledztwie względem odkrytego spisku otrzymałyby w takim razie tożsamo wolność.

— Paryska „Presse“ pisze: Niektóre dzienniki utrzymują, że minister spraw zagranicznych powołał do siebie francuskiego posła we Wiedniu księcia Gramont i że to powołanie stoi w związku z przymierzem austryacko-francuskiem. Jestto bardzo śmiały domysł. – Do przymierza potrzebny jest zamiar wspólnej akcyi a obecnie żadne z tych dwu mocarstw nie myśli o wojnie. Prawdziwą jest tylko wiadomość, że porozumienie i dobre stosunki pomiędzy Wiedniem a Paryżem istnieją zawsze. Podróż księcia Gramonta jest tylko dowodem, że dyplomata jak zawsze o tej porze tak i w tym roku otrzymał urlop.

Rzym. „Memorial diplomatique“ utrzymuje, iż odpowiedź kardynała Antonelli na wręczoną mu notę austryackiego posła hr. Trautmannsdorffa jest znaną. Zdaniem tego dziennika sekretarz papieża zwrócił w swem piśmie uwagę na czysto religijne i kościelne znaczenie ogłoszonych kanonów i oświadczył, iż nie sprzeciwia się złagodzeniu w praktyce. Dalej miał według doniesień tego dziennika oświadczyć kardynał Antonelli, iż stolica Apostolska nie myśli odnawiać średniowiecznej przewagi kościoła nad władzą cywilną ani też wskrzeszać inkwizycyi jak to przeciwnicy kościoła utrzymują. Kardynał Antonelli miał dalej powiedzieć, że kanony ogłoszone nie stanowią bynajmniej zamachu na prawa państwa, lecz zmierzają jedynie dla ogłoszenia prawdziwej nauki katolickiego kościoła, przyczem wolność sumienia w niczem naruszoną nie zostanie. Doniesienia te nie są całkiem prawdopodobne.

Madryt. Korespondent do „Avenir National“ przedstawia w dość długim liście smutny obraz stosunków hiszpańskich. Rivero, mówi on, nie posiada już dawniejszej sprężystości ducha, choć tenże się czasem jeszcze w nim odezwie; i tak w ubiegłym tygodniu oświadczył uroczyście, iż „choroba, na którą Hiszpania nie domaga, jest łagodna anarchia.“ Bardzo trafne wyrażenie, gdyż odpowiednią inną dyagnozę postawić zbyt jest trudnem. Położenie kraju jest bardzo anarchiczne, anarchia zupełna, a to z powodu tego, iż rząd znajduje się w stanie, że nie może ani swego programu rewolucyjnego przeprowadzić, ani sam zadosyć uczynić prostym obowiązkom. Anarchia panuje w radzie ministrów, w większości kortezów, w administracyi, słowem wszędzie. W ministerstwie pochlebia Prim, zawsze zagadkowy, zawsze tajemniczy, skrycie wszystkim stronnictwom z osobna; zdaje się, że taką politykę sobie obrał, ażeby mącił wszędzie wodę. Przyjaciel jego Sagasta nie jest politykiem, lecz reakcyonistą z natury. Rivero przyrzeka wszystko, bardzo to pięknie, lecz, jak się zdaje, niczego dotrzymać nie może, bo stracił wszelką energię. Becerra, niegdyś „przyjaciel ludu“, bawi się maluczką, wyłącznie osobistą polityką. Martero Rios i Echegaray, przejęci najlepszemi uczuciami, wysilają się na wszelkie próby i prace, za które wdzięczność im się należeć powinna, lecz wszystko to nie prowadzi do celu z powodu braku ogólnych reform. Topete jednę tylko ma zasadę, jednę wiarę, jednego króla; co nie jest Montpensier, jego nie obchodzi. Co się tyczy nieszczęśliwego Figuerola, znajduje się on w gorszem położeniu, niż dawniej. W każdej chwili obrzuca go nawet większość obelgami. Żaden minister nie doznał nigdy tak licznych klęsk, jak on, lecz on nie ustępuje. Co tydzień występuje mowca, pytając się: „Cóż to? Pan wciąż jeszcze ministrem? To nas bardzo dziwi. Podaj się pan do dymisyi!“ Ach! największy biedak ciesząłby się nią, lecz on zdaje się skazany na wieczne męczarnie. On jest Sisyphem tego małego piekła, który Prima nazywa swym panem a Nontpensiera Tantalem. — W izbie dzielą się w nieskończoność stronnictwa. Tam uwijają się demokraci Rivera, demokraci Martosa, progresiści Prima, progresiści Zorilla, Esparteryści stronnicy Mendoza, niezawiśli, półzawiśli, unioniści wybitni, unioniści niepewni, ekonomiści ministeryalni, ekonomiści prawdziwi itd., nie rachując republikanów, którzy, widząc ten chaos, zacierają sobie ręce z uciechy, że umieją szczuć drobne te wojska monarchiczne przeciw sobie samym. W prowincyach oddano administracyę i sprawiedliwość na łup osobom na prędce wybranym, które, chciwe zysku i powodowane politycznemi namiętnościami, zawisłe od grymasów ministrów, są bez znaczenia, bez siły. Podatki nie wpływają, kredytu nie ma żadnego, rolnictwo i przemysł upadły, handel zwichnięty, a w niższych warstwach społeczeństwa nędza wzrasta przerażająca. W końcu wnosić można z tysiącznych oznak, że przyjdzie do powstania Karlistów, które będzie okropniejsze, aniżeli poprzednie, gdyż coraz większe namiętności większą liczbę walczących utworzą. Takim jest obraz Hiszpanii, a jednak anarchię tę nazwać można anarchią łagodną, gdyż z wszystkich ludów Europy naród hiszpański jest narodem najcierpliwszym, najwytrwalszym, najumiarkowańszym, najdłużej wytrzymałym na głód i wszystkie niewygody. Lecz cierpliwość jego w końcu się przerwie. Flegmatyczny ten naród ma czasem okropne wybuchy swej złości, jeżeli wściekłość jego wyrwie się z kajdan, mogłaby ta łagodna anarchia, na którą Hiszpania nie domaga, wyrodzić się łatwo w febrę okropną.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wydzierzawienie gruntów miejskich w Zubrzy. Sprawozd. radny p. Dąbrowski. 2) Wydzierżawienie propinacyjnego wyszynku w Brzuchowicach. 3) Budżet funduszu gminy na rok 1870 (Ciąg dalszy). Sprawozdawca radny p. Jasiński.

(Wypadek miejscowy.) D. 8. b. m. w dwóch miejscach zajęły się sadze w kominie, ogień jednak nie wyrządził żadnej szkody, ugaszony natychmiast przez straż ogniową.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała i fałszywe świadectwo. Dnia 3. b. m. stawali przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarzyciel podprokurator p. Buszak, obrońca p. adw. Dr. Mossing) Stanisław Krukowicz Przedrzymierski, pisarz gminy, rodem z Przedrzymiechów małych, 48 l., wdowiec, rz. k. ob., i Iwan Ustian, właściciel realności w Werychach, 50 l., ojciec 1 dz., gr. k. ob. Oskarzenie opiewa: Podczas sprzeczki w domu Gabryela Żydka w Werychach trącił Przedrzymierski Maruńkę Żydkową w piersi, a gdy upadła, bił ją laską sękatą po rękach, i Feśkę Zabawską jej siostrę, która mu z tego powodu wyrzuty robiła, kilka razy tą laską po twarzy uderzył. Przedrzymierski złamał Maruńce Żydkowej kość łokciową u prawej i u lewej ręki, Zabawskę zaś skaleczył w górną wargę i wybił jej trzy zęby w górnej szczece. Obwiniony twierdzi, że miał wtenczas napad obłąkania i nie pamięta, co się z nim działo, odwołując się, że już w r. 1864 i 1865 leczył się w domu obłąkanych w Lwowie, świadkowie jednak twierdzą, że podczas wypadku wspomnionego zachowywał się jako człowiek przy zdrowych zmysłach. Iwan Ustian, zawezwany do świadectwa w tej sprawie, zeznał przed sądem, że nie widział, czy Przedrzymierski kogo bił, lecz później przyznał się, że rzeczywiście Przedrzymierski bił Zabawskę,— twierdząc, że dlatego tę okoliczność z początku zataił, aby nie być powtórnie przed sąd powołanym.

Sąd skazał Przedrzymierskiego na 2 miesiące więzienia (wniosek 8 m.), Ustiana zaś na 14 dni z postem w każdym tygodniu. Przedrzymierski odwołał się do sądu wyższego, Ustyan zaś przyjął wyrok.

— Do Rady powiatowej brzeskiej Wit hr. Żeleński został wybrany powtórnie na członka z grupy gmin miejskich.

(Zwłoki dziecka znalezione.) W Utoropach w pow. kossowskim znaleziono d. 3. b. m. zwłoki nowonarodzonego dziecięcia, niewiadomego pochodzenia ze znakami uduszenia. Śledtwo jest w toku.

(Pobicia i zabójstwa.) W Żabiem w pow. kossowskim d. 13. z. m. Jewdocha Kaszaluk została w karczmie ciężko pobitą. — W Horodence na przedmieściu znaleziono d. 28. z. m. Annę Kruczkowską 50 letnią żebraczkę, nieżywą, okrytą ranami. Ze śledztwa okazało się że poprzedniego wieczoru dwóch pijaków napadło ją i pobiło, w skutek czego śmierć nastąpiła.

(Pożary.) D. 12. z. m. w Rzeczycy w pow. rawskim zgorzały budynki gospodarskie na plebanii ze zbożem. bydłem i narzędziami gospodarskiemi, jak sądzą przez nieostrożność, szkoda tylko w małej części zabezpieczona wynosi 5490 złr.; d. 26. z. m. w Wulce poturzyckiej w pow. sokalskim zgorzała zagroda włościańska, przyczyna niewiadoma, szkoda 1000 złr.; d. 27. z. m. w Wołoszczynowie w pow. staromiejskim karczma z ruchomościami, szkoda (ubezpieczona) 160 złr.; d. 28. z. m. w Woli zareczyckiej w pow. nisieckim 7 zagród włościańskich, ogień był podłożony; d. 2. b. m. w Porębie wielkiej w pow. limanowskim stodoła dworska ze zbożem, przyczyna niewiadoma, szkoda (w znacznej części ubezpieczona) 945 złr.; d. 4. b. m. w Tyśmienicy stajnia dworska przy gorzelni w której stało 200 wołów, uratowano z nich zaledwie 60.

— Do „Wiener Abendpost“ piszą ze Lwowa pod dniem 2go b. m.: Niedawno temu krążyła w dziennikach wiedeńskich wiadomość, że gdy w Bieczu u hr. Komorowskiej popełniono kradzież z włamaniem, starostwo powiatowe w Gorlicach nie postąpiło sobie w tym razie tak, jakby należało. Właściwy stan rzeczy, w dziennikach wiedeńskich przekręcony, jest następujący: Starosta powiatowy w Gorlicach, gdy go zawiadomiono o powyższej kradzieży, wysłał natychmiast do Biecza patrol żandarmeryi dla wyśledzenia sprawców i poczynienia wszystkiego, co potrzeba dla ich aresztowania. Podejrzanym o popełnienie kradzieży był Floryan Orłowski, mieszczanin biecki, którego wprawdzie aresztowano i odstawiono do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach, lecz po dwóch tygodniach wypuszczono na wolność, ponieważ pokazało się, że nie ma przeciwko niemu poszlaków prawnych. Oto jest wszystko, dalsze zaś wiadomości o zajściu pomiędzy starostą a sądem powiatowym w Gorlicach itd. są poprostu zmyśleniem.

(Trzęsienie ziemi.) W miasteczku Volusca niedaleko Tryestu było znowu d. 1. b m. o godz. 9. wieczór silne trzęsienie ziemi, połączone z straszliwym hukiem podziemnym. W 5 minut po tem wstrząśnieniu nastąpiło drugie, słabsze ale dłużej trwające. Nastąpiły potem dalsze wstrząśnienia o godz. 11. o 11. min. 45, po 12. i o 5. zrana. Przy pierwszem wstrząśnieniu drzwi w pomieszkaniu starosty powiatowego same się otwarły, w innych domach mury się zarysowały. Sąsiednia osada Clana bardzo wiele ucierpiała. W Zagrzebiu także dało się uczuć trzęsienie ziemi d. 1. b. m. o godz. 9. min. 10. wieczór. W jednym magazynie zegarów trzy najcięższe zegary pendułowe stanęły w skutku wstrząśnienia.

— W parlamencie angielskim przedłożono ustawę względem zaprowadzenia w wagonach kolei żelaznych urządzeń do ich ogrzewania.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym:

	Miejsce targu:									
	Obertyn		Horodenka		Łysiec		Sołotwina		Bohorodczany	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	3	.	3	50	4	.	4	.	4	25
„ żyta	2	.	1	75	2	10	2	40	2	25
„ jęczmienia . .	1	65	1	60	.	.	2	20	1	70
„ owsa	1	.		90	1		1	40	1	45
„ hreczki	1	50	1	50	1	50	.	.	2	.
„ kukurudzy . . .	.		1	35	2	.	2	20	2	.
„ ziemniaków . .	.	40	.	36	.	90	1	10	1	.
Grochu	1	80	1	50	1	50	.	.	.	.
Cetnar siana	4		2	50	1	10	1	40	2	65
Sąg drzewa twardego	6	.	15	.	6	.	2	.	8	.
„ „ miękkiego	5	.	10		4		1	.	4	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	14	.	16		16	.	15
Miara wina	.	.	.	75	.	.	1	.	3	.
„ piwa	.	16		16	.	16	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	20	.	20	.	40	.	30
„ bez wiktu .	.	.	.	30	.	40	.	80	.	50

Lwów, 9. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 30 c. do 8 złr. 40 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 48 złr. — c. do 50 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. — c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 70 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c.,

chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c.

Wykaz dochodów
c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika“.
(Przestrzeń obrotu 61½ mil.)

Miesiac	Liczba podróżnych	Transp towarów cetnary celne	Dochody od osób pak i prz. pospieszn. złr.	c.	od towarów złr.	c.	Razem złr	c.
Od 1. stycz. do 31. stycz. 1870	33223	546019	75476	44	310095	14	385571	58
Od 1. do 28. lut.	27014	531813	65114	90	301266	80	366381	70
	60237	1077832	140591	34	611361	94	751953	28
Od 1. stycz do 31. stycz. 1869	22690	505331	72415	64	277584	3	349999	67
Od 1. do 28. lut.	21050	518514	69939	3	296808	48	366647	51
	43740	1023845	142354	67	574392	51	716746	18

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 10. marca. W komisyi adresowej debatowano wczoraj nad sprawą dalmatyńską. Większość komisyi okazała się skłonną do naganienia środków ówczesnego rządu. Minister Giskra w mowie, która trwała trzy kwadranse, odpierał uczynione rządowi zarzuty.

Paryż, 10. marca. Ciało prawodawcze przeszło jednogłośnie do porządku dziennego nad interpelacyą względem Algieryi, ponieważ Ollivier zapowiedział, że w Algieryi będzie zaprowadzona administracya cywilna.

Kolonia, 10go marca. „Köln Ztg.“ ogłasza rozdział dodatkowy do dekretu o prymacie papieża, według którego papież w definicyach dotyczących wiary i moralności jest nieomylnym.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 9. marca. Pod względem przeniesienia wojsk z Dalmacyi nic dotąd stanowczo nie orzeczono. Aż do dalszego postanowienia jedna brygada pozostaje w Kotarze. Następca Auersperga, który nagli o uwolnienie swoje, nie jest jeszcze wiadomy. Nowe są usiłowania w toku względem ugody z przywódzcami czeskimi, których udział ma być zapewniony. Książę Lobkowicz ma pośredniczyć u szlachty. W sprawie Ungera udaje się do Gracu komisya sądowa wiedeńska.

Wiedeń, 9. marca. „Presse“ zamieszcza list oryginalny z Kotaru, donoszący, że w końcu lutego rząd austryacki dowiedział się o tajnej zmowie wielu plemion chrześciańskich zamieszkałych w okolicach Sutoryny, w zamiarze napadu na obóz turecki i wparcia Turków w morze. Rząd austryacki zarządził w skutku tego ustawienie gęstego kordonu wojskowego, a Turcy okopali się jak najlepiej dla powstrzymania napadu.

Ostatnia poczta.

Monachium, 8. marca. Dymisya księcia Hohenlohe została dozwoloną dekretem z d. 7. b. m. i hr. Bray mianowany jego następcą. Książę Hohenlohe został mianowany radcą stanu i kapitularzem orderu św. Huberta.

Londyn, 7. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej Gladstone proponował drugie czytanie bilu agraryjnego. Bryan i White postawili wniosek o odrzucenie bilu. W izbie wyższej debatowano nad koloniami. Rząd upiera się przy odwołaniu wojsk z kolonii do kraju.

Konstantynopol, 7. marca. Dziś z rana przybyły tu egipskie okręta pancerne.

W maju mają się zacząć na nowo roboty w porcie pod Warna.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. marca

Hotel George: PP. Br. Türke K., z Lubieńca. — Brzozowski Z., z Rosyi. — Płoszowski Bsz., c. k. rotm., z Przemyśla.

Hotel europejski: Łączyński St., z Zielonego.

Hotel Langa: Dr. Derblich Wolfg., c. k. lekarz pułku, z Krakowa.

Hotel angielski: Br. Kanne R., c. k. star. pow., z Tarnopola. — Wiederwald D., c. k. rotm., z Rzeszowa. — Cywiński M., z Telacza. — Hr. Bobrowski K., z Andrychowa.

Hotel krakowski: Siebenrock K., c. k. podpułkownik z Brzeżan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. marca.

PP. i Ks. Mourouzy K., do Multan. — Hr. Gołuchowski Artur, do Łosiacza. — Hr. Lanckoroński T., do Tartakowa. — Br. Kämpf K., do Lubycza. — Saifert L., c. k. major, do Hruszowa. — Felsztyński L., nacz. sąd., do Sanoka. — Komar H., adw., do Krakowa. — Bilski K., do Sambora. — Cetwiński K., do Radcza. — Łodyński St., do Nahorca. — Raczyński A., do Opoki. — Wysłobocki Z., do Wysłoboki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. marca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.87	— 3.0	82	Z. sł.	5
2. god. po po	322.90	+ 0.6	86	PdZ. sil.	8
10. god. wiecz	320.34	— 0.9	96	mi	10

Śniegu 1.16.

Dnia 9. marca 1870 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

90. 31. 63. 67. 62.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 23. marca i 6. kwietnia 1870.

TEATR.

Dziś (przed. niem.): „**Wiederspenstige**“, komedya w 4. aktach W. Szekspira. Czwarty występ p. Maryi Niemann Seebach z Berlina.

Jutro (przedst. pol.): „**Pokutnik**“, dramat w 5 aktach przez Leop. hr. Starzeńskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta (D. 9. marca.)	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	242	25	242	25
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	206	—	207	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	104	—	106	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	86	—	86	75
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	—	76	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	40
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	—	74	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	72	5	81
„ cesarski	—	—	—	—	5	78	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	84	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50½	1	51½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 marca. 1870

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71 60	71.70
do kwietnia do października po 5%	71.75	71.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	234 75	235.25
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	233 50	234.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91 —	91 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	99 70	99.90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.75	107 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	120.60	121 —
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	96.—	—.—
Siedmiogrodu	75.25	75.75
Węgier	78.75	79.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.50	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	377.50	378.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	286.60	286.80
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	890.—	895.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	106.—	106 50
Banku narodowego	730.—	731.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	598.—	600.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	192.75	193.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2180	2190
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	243 50	244.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	207.50	208 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	390.—	392 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	247 20	247 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	228.—	230.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.75	108 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.50
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.10	93 30
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.—	98.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.50	164 —
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.75	16 25
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.70
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 90	103.90
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.25	103 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.45	103 60
Hamburg za 100 M. B.	91.90	92 —
Londyn za 10 ft. szt.	124.30	124 45
Paryż za 100 fr.	49 35	49.40

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.84	5.85
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 92	9.92½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.50	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	60
„ „ z procentami z maja i listopada	61	60
„ „ w srebrze	71	30
Losy z 1860. roku	97	80
Akcye banku wiedeńskiego	726	—
„ „ kredytowego	281	30
Londyn 10 funtów szterlingów	124	—
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	82

DZIENNIK URZĘDOWY.

(593) **Kundmachung.** (1)

Nr. 8436. Zur Wiederbesetzung der Tabakgroß-Trafik in Zakluczyn Brzesker Bezirkshauptmannschaft und Finanzbezirk Tarnow wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Dieselben sind unter Anschluß des Reugeldes von 50 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits- Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis 4ten April 1870 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1869:

an Tabak	6753 fl.	73½ kr.
und an Stempelmarken	252 „	30 „
Zusammen	7006 „	3½ kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingnisse, und der Ertrágniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 28. Februar 1870.

Obwieszczenie.

L. 8436. Względem obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Zakluczynie w Brzeskim politycznym a w Tarnoskim skarbowym powiecie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 50 zł. w. austr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i posiadania dostatecznego majątku, mają być do 4. kwietnia 1870, do godziny drugiej po południu podane do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie.

Obrót tejże trafiki wynosił w roku 1869, mianowicie:

w tytoniach	6753 zł.	73½ kr.
a w markach stemplowych	252 „	30 „
Razem	7006 zł.	3½ „

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodów przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie.

Z c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 28. lutego 1870.

1*

(579) **Edykt.** (3)

L. 1348 i 1349. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Herscha Segalla, że p. Dymitr Hartmann przeciw spadkobiercom ś. p. Adama Kowalskiego, a to: pp. Innocentemu Kowalskiemu, Stanisławowi Kowalskiemu, Auguście i Ludwice Kowalskim, Maurycemu Baumfeld, Markusowi Rosset, Adamowi Morawskiemu, Dawidowi Rosset, Dorocie Lay, Edwardowi Rotter, Józefowi Pieniążek, Feidzie z Missesów Horowitz, Salamonowi Landau, Szumie Leibowi dw. im. Landau, Rachmielowi Landau, małoletnim oświadczonym spadkobiercom Chany Landau v. Feinberg, a to: Sarze Surie dw. im. i Hinde Malke dw. im. Feinberg, Maurycemu (Moritz) Kolischer, tudzież rzeczonemu Herszowi Segall o ekstabulacyę prawa dożywocia ś. p. Tekli Cieszanowskiej przysłużającego, a na rzecz ś. p. Adama Kowalskiego ut libr. dom. 381. pag. 154. n. 12. haer. pag. 157. n. 13. haer., pag. 160. n. 21. on. et pag. 163. n. 24. on. intabulowanego wraz z wszystkiemi obciążeniami i nadciężarami ze stanu czynnego i biernego połowy części dóbr Stankowy, także „górna“ zwanej, pozew do l. 1348 i podano do l. 1349o wezwanie lwow. c. k. sądu krajowego względem polecenia tabuli krajowej, aby przy dożywociu ś. p. Tekli Cieszanowskiej przysłużającemu, a na rzecz ś. p. Adama Kowalskiego ut libr. dom. 381. p. 154. n. 12. haer., p. 157. n. 13. haer., pag. 160. n. 21. on. et p. 163. n. 24. on. intabulowanemu, jak i przy tegoż ciężarach i nadciężarach sporność tych pozycyj zanotowała, wniósł, w skutek czego termin na dzień 29. marca 1870 o godzinie 10. rano w sądzie tutejszym wyznaczonym, oraz lwowski c. k. sąd krajowy o polecenie tabuli krajowej zanotowania sporności i powyższych pozycyi wezwany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Hersza Segalla, a na wypadek jego śmierci, imię i miejsce zamieszkania jego spadkobierców nie są wiadome, postanowił tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego Hersza Segalla, tutejszego adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego w zastępstwie tutejszego adwokata krajowego Dra. p. Łużeckiego kuratorem, z którym wytoczony spór wedle ustawy cywilnej dla Galicyi przypisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu Herszowi Segall, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta postanowionemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Przemyśl, dnia 17. lutego 1870.

(588) **Edykt.** (1)

L. 579. C. k. sąd powiatowy Frysztacki zawiadamia, iż w wykonaniu uchwały c. k. sądu najwyższego w Wiedniu z dnia 28. października 1869 l. 10194 na zaspokojenie sumy 1050 zł. w. a. z odsetkami 4proc. od dnia 10. stycznia 1841 bieżącemi i kosztami 42 zł. 14 kr. — 42 zł. 27 kr. prawomocnym wyrokiem tutejszego sądu z dnia 15go sierpnia 1866 l. 1931 Ludwinie Lubienieckiej od Michała Rumińskiego, spadkobierców Nepomucyny Żuk Skarzewskiej i Franciszka Barańskiego przyznanej, następujące sumy, a mianowicie 6600 zł. i 1292 złr. m. k. z większej 17800 złr. m. k., pierwotnie w stanie biernym 7/8 części dóbr Wojnarowa dom. 170. pag. 105. 114. ubezpieczonej, a później na wynagrodzenie za uwolnienie gruntowe dóbr Wojnarowej przekazanej, pochodzące, wraz z wszelkiemi procentami, łącznie w drodze ponownej egzekucyjnej licytacyi, na trzech terminach:

a) w dniu 8. kwietnia 1870,
b) „ „ 22. „ „
c) „ „ 6. maja „

każdą razą o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie powiatowym we Frysztaku pod następującemi warunkami sprzedanemi zostaną:

1. Cena wywołania na pierwszych dwóch terminach na 8286 zł. w. a. oznaczona, dopiero na trzecim terminie do ceny przez którego z licytantów zaofiarowanej zniżoną będzie.

2. Mający chęć kupna obowiązany jest złożyć wadyum w kwocie 415 zł. w. a. w gotówce lub papierach rządowych publicznych kurs w kraju mających wedle wartości rzeczywistej z dnia licytacyi kwotę 415 zł. gotówką przewyższającej.

3. Nabywca obowiązanym będzie w dniach 30. po prawomocności rezolucyi sądowej akt licytacyi zatwierdzającej całą cenę ofiarowaną złożyć do depozytu sądowego, przyczem wadyum w gotówce złożone w cenę kupna wrachowanym być może.

4. W razie niewypełnienia warunków licytacyi, relicytacya na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy nastąpi.

5. Po dopełnieniu warunków licytacyi, dekret własności kupionych sum nabywcy wydanym zostanie.

6. Pani Ludwina Lubieniecka uwolnioną będzie od złożenia wadyum natedy, jeżeli dokumentem udowodni, że takowe na swej wierzytelności 1050 zł. w. a. z p. n. zaintabulowała, oraz w razie nabycia przez nią sum przedmiotem licytacyi będących, dozwala się wrachowanie jej wierzytelności w zaofiarowaną cenę kupna.

O powyższym edykcie strony interesowane, a mianowicie:

a) p. Ludwina Lubieniecka przez adw. Dr. Bersona w Nowym Sączu;
b) p. Franciszek Barański w Przemyślu;
c) p. Franciszek Ksawery Polanowski, w Równi;
d) p. Ferdynand Hosch, w Grybowie;
e) p. Michał Rumiński, w Widaczu;
f) spadkobiercy Nepomucyny Żuk Skarzewskiej, jak również i wierzyciele hipoteczni Józef Schaur, Wolf Witter, Baruch Ehrensal, Izaak Sandbank, Jente Ludmerer z miejsca pobytu niewiadome, oraz wszyscy ci interesowani, którymby niniejszy edykt przed terminem licytacyjnym niemógł być doręczonym, do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie pana adwokata Apolinarego Przyłęckiego c. k. notaryusza w Jaśle;
g) c. k. prokuratorya skarbowa we Lwowie, nakoniec
h) p. Karol bar. Brunicki, w Cieniawie

zawiadomienie otrzymują; ostatni z nadmienieniem, iż mu wolno wadyum przy poprzedniej obecnie zniesionej licytacyi z depozytu sądowego podnieść lub jako wadyum do przyszłej licytacyi przeznaczyć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Frysztak, dnia 27. lutego 1870.

(595) **Sprostowanie.** (1)

L. 4847. Odnośnie do edyktu z d. 31. stycznia 1870 do l. 4847 ten co do terminu sprostuje się w ten sposob, że do egzekucyjnej sprzedaży realności pod Nr. k. 2 w Dubiecku położonej, termin zamiast dnia 25. marca 1870 na 28. marca 1870 wyznacza się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko, dnia 7. marca 1870.

(574) **Edikt.** (2)

Nr. 2202. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in den Ländern, für welche die Cocursordnung vom 25 December 1868 R. G. Bl. 1869 Nr. 1 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen, der Eheleute Wolf und Beile Fleischmann nicht protocollirten Kauflente in Sambor der Concurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der k. k. Landesgerichtsrath Czajkowski und als einstweiliger Massaverwalter der Herr Landesadvocat Dr. Leo Witz in Sambor bestimmt.

Alle diejenigen, welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an bei diesem k. k. Kreisgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung und in der Tagfahrt, welche auf den 18. Mai 1870 Vormittags 9 Uhr bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen, welche Tagfahrt zugleich auch als Vergleichstagfahrt anberaumt wird.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters, der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen, ihres Vertrauens entgiltig zu berufen.

Vorläufig wird zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten oder Ernennung eines anderen Masseverwalters oder Stellvertreter desselben und Wahl eines Gläubiger-Ausschusses die Tagsatzung auf den 14. März 1870 Vormittags 9 Uhr anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege zu erscheinen eingeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern, welche nicht in Sambor oder im Sprengel des hiesigen städtisch-delegirten Bezirksgerichtes wohnen, erinnert, daß sie nach §. 111 einen in Sambor wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft zu machen haben, widrigens über Antrag des Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Sambor, am 4. März 1870.

(573) **Edykt.** (2)

L. 1176. C. k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, iż na prośbę Bazylego Hoszowskiego i Adolfa Boberskiego wprowadził rozprawę względem przekazania wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze dla części dóbr Wysocko wyżne w tabuli krajowej w ks. włas. 60. str. 345. zapisanych, a właściwie dla tej części z powyższych części dóbr, która do Michała Minkiewicza Wysoczańskiego należy, w ilości 600 złr. 20 kr. m. k. wypośrodkowanego.

Sąd zatem wzywa wszystkich wierzycieli hipotecznych, ażeby do 15. maja 1870 włącznie, przy dokładnem wyrażeniu imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania, wierzytelności swoje w kwocie tak kapitałów jakoteż procentów z oznaczeniem pozycyi tabularnej zgłosili, a jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem sądu tego, znajdującego się tu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych wymienili, w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do własnych rąk wręczonemi były.

Zarazem oznajmia sąd obwodowy wierzycielom hypotecznym, że w przypadku niezgłoszenia wierzytelności w terminie wyż zakreślonym uważani będą za zezwalających na przekazanie pretensyi na kapitał wynagrodzenia według kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym; również utracą prawo czynienia zarzutów przeciw ugodzie, którąby interesowane strony w sądzie stawające zawarły między sobą w myśl §. 5. patentu z 25. września 1850, jednakże wtedy tylko, jeżeli ich pretensya wedle porządku hypotecznego została przekazaną na kapitał wynagrodzenia albo stosownie do §. 27. patentu z 8. listopada 1853 l. 237 Dz. ust. p. została zabezpieczoną na gruncie i ziemi.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 8. lutego 1870.

(583) **Edykt.** (2)

L. 3639. C. k. sąd powiatowy w Krośnie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 18. stycznia 1869 l. 87 odnośnie do uchwały tutejszosądowej z dnia 30. maja 1869 l. 467 i na mocy protokołu rozprawy w dniu 23. września 1869 co do ułożenia warunków ułatwiających przedsięwziętego, w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowych masy ugodnej B. Ringelheima w sumie 201 zł. 98 kr. w. a. z przynal., dalej w sumie 302 zł. 4 kr. z p. n., 214 zł. 7 kr. z przyn. i 188 zł. 48 kr. w. a. z p. n. przeznacza się do egzekucyjnej publicznej sprzedaży realności pod Nr. konskr. 56 w Krośnie położonej, dłużnika Jana Lenkiewicza tabularnie własnej, trzeci termin na dzień 28. kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem w tejże sądowej kancelaryi, a to z tem, że na tym terminie rzeczona realność niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w ilości 5648 zł. 50 kr. w. a.

Nabywca będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi, złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum w gotówce lub w obligacyach indemnizacyjnych lub listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub w listach hipotecznych c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego, podług ostatniego kursu kwotę 570 zł. w. a., które nabywcy w cenę kupna wliczone, zaś innym zaraz po odbytej licytacyi zwróconem zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie wziąść wolno.

O tej licytacyi uwiadamia się strony, tudzież wierzyciele z miejsca pobytu wiadomi, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi dawni członkowie domu handlowego Steinberger et Gleich, niemniej ci wierzyciele, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być niemogła lub którzyby dopiero później w stan bierny realności Nr. 56 przez kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego w Krośnie.

Krosno, dnia 24. grudnia 1869.

(567) **Edykt.** (2)

L. 5251. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że Franciszek Rypper (starszy) w Podgórzu dnia 13. lutego 1868 r. zmarł, zostawiwszy ostatniej woli rozporządzenie z dnia 31go stycznia 1868 r., którym dla syna Ferdynanda Ryppera legat w kwocie 1200 zł. przyznaczył.

Ponieważ miejsce pobytu Ferdynanda Rypera tutejszemu c. k. sądowi powiatowemu nie jest wiadome, przeto tenże niniejszym wezwany zostaje, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego obwieszczenia, zgłosił się do sądu i złożył do spadku oświadczenie, gdyż w razie przeciwnym spadek pertraktowany będzie ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem panem Drem. Michałem Koczyńskim adwokatem krajowym w Krakowie dla niego ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podgórze, dnia 31. grudnia 1869.

(566) **Edykt.** (2)

L. 4969. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że Antoni Pieściorowski z prawa powołany jest do spadku pozostałego po Felicyannie Chojnackiej w Dębnikach dnia 4. maja 1867 roku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego Pieściorowskiego sądowi jest niewiadome, tenże wzywa go, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do sądu i oświadczenie spadkowe wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem p. Aleksandrem Siedleckim c. k. notaryuszem w Podgórzu, dla zachowania praw Antoniego Pieściorowskiego ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podgórze, dnia 27. grudnia 1869.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.